

«ΑΝΟΙΚΤΑ» ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

Ο δημόσιος διάλογος μεταξύ των πολιτικών κομμάτων για την Ελλάδα του «αύριο» έχει καταλήξει σ' ένα εν πολλοίς συμφωνημένο συμπέρασμα: Στην αλλαγή του τρόπου με τον οποίο αναπτύσσεται, και, κυρίως, θ αναπτυχθεί στο μέλλον η χώρα. Η συμφωνία είναι να διευρυνθεί η παραγωγική βάση της χώρας, και με την παραγωγή προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας οι επιχειρήσεις μας να κατακτήσουν νέες διεθνείς αγορές.

Το «αίτημα» λοιπόν δεν ακούγεται μόνον από τον επιχειρηματικό κόσμο, όπως είναι φυσιολογικό, αλλά, και από τα κόμματα όλου του πολιτικού φάσματος.

Εκείνο όμως που δεν έχει ακουσθεί μέχρι σήμερα είναι η απάντηση στο πως θα επιτύχουμε την αλλαγή του μοντέλου ανάπτυξης της χώρας. Γιατί αλλαγές με διακηρύξεις άνωθεν, δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν.

Η χώρα μας είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να σταθεί στον διεθνή ανταγωνισμό με όρους κόστους παραγωγής. Αντίθετες απόψεις αποτελούν αυτάπτες, που μόνο κακό μπορούν να κάνουν την τρέχουσα χρονική περίοδο. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα έχει πολλές δυνατότητες να είναι ανταγωνιστική με όρους αποδοτικότητας προϊόντων και υπηρεσιών. Και αυτό είναι μονόδρομος, γι' αυτό οι επενδύσεις εκσυγχρονισμού της εγχώριας βιομηχανίας που θα οδηγήσουν σε αύξηση της παραγωγικότητας πρέπει να υλοποιηθούν κατά προτεραιότητα, για να υποστηρίξουν αποτελεσματικά το νέο μοντέλο ανάπτυξης της χώρας. Οι επενδύσεις είναι το μέσον για να προσανατολισθεί η παραγωγική μας βάση στη δημιουργία προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής προστιθέμενης αξίας, που η σχέση τιμής προς ποιότητα που θα ενσωματώνουν θα είναι πραγματικά ελκυστική στους δυνητικούς μας πελάτες στις διεθνείς αγορές.

Όμως, βασική συνιστώσα της επίτευξης ποιότητας είναι η καινοτομία. Μια έννοια παρεξηγημένη εξ αιτίας της πολλής δημόσιας συζήτησης γύρω από αυτήν ειδικά την τελευταία πενταετία για την οποία ουσιαστικά δεν γίνονται και πολλά πράγματα στη χώρα. Και δεν γίνονται γιατί επιχειρήσεις και ακαδημαϊκός τομέας δεν έχουν ξεπεράσει το θέμα «ταμπού» της δημιουργίας κοινών συμφερόντων.

Αυτά τα συμφέροντα δημιουργούνται κατ' αρχήν με τη δημιουργία του θεσμού της διαμεσολάβησης που θα μεταφέρει στις επιχειρήσεις με επιτυχία τις πολλές δυνατότητες συνεργασίας των ερευνητικών μας κέντρων και του ιδιωτικού τομέα. Κάτι που σήμερα είναι ανύπαρκτο.

Επιπλέον, μπορούμε στην Ελλάδα να μεταβούμε από το «κλειστό» στο «ανοικτό» μοντέλο καινοτομίας. Ο μέχρι σήμερα τρόπος που αναπτύσσουμε καινοτόμες δράσεις φαίνεται ότι δεν έχει την απόδοση που αναμένουμε. Ας πάμε λοιπόν σε «αντισυμβατικές καταστάσεις» στις οποίες οι επιχειρήσεις μας θα παραδεχθούν ότι δεν τα γνωρίζουν όλα, ότι το ανθρώπινο δυναμικό τους δεν μπορεί να τα καταφέρει όλα, και ότι η στενή συνεργασία με τον κόσμο εκτός των τειχών της εταιρίας είναι μονόδρομος.

Με την υιοθέτηση συστήματος «ανοικτής καινοτομίας», οι επιχειρήσεις μας θα έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν σε ευρύτερα δίκτυα συνεργασίας και θα έχουν πρόσβαση σε πόρους και τρόπους για να λύσουν τα τεχνολογικά τους προβλήματα, υιοθετώντας εναλλακτικές λύσεις από το «πουθενά».

Του **Αθανάσιου
Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος